

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

539 **BESLUIT** van 21 december 1964, houdende wijziging van het Groevenreglement 1947 (Stb. H 27).

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onze Minister van Economische Zaken van 26 maart 1964, no. 564/253, W.J.A./Mijnwezen;

Gelet op artikel 9, tweede en derde lid, van de Mijnwet 1903 (Stb. 1904, 73);

De Raad van State gehoord (advies van 6 mei 1964, no. 34);

Gezien het nader rapport van Onze voornoemde Minister van 18 december 1964, no. 564/1231 W.J.A./Mijnwezen;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel I

In het Groevenreglement 1947 (Stb. H 27) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1

In de artikelen 1, eerste lid, 8, tweede en vierde lid, 9, tweede en derde lid, 10, tweede en derde lid, 12, 14, tweede lid, 15, 18, tweede lid, 19, eerste en derde lid, 20, eerste lid, 21, 22 en 23, vierde lid, wordt telkens in plaats van „de(n) Inspecteur-Generaal der Mijnen” gelezen „Onze Minister van Economische Zaken”.

2

Artikel 2, eerste lid, wordt gelezen:

„1. Het verzoek om vergunning wordt tot Onze Minister van Economische Zaken gericht, doch door tussenkomst van het bestuur der gemeente, binnen welke de grond is gelegen, waaronder de groeve zich bevindt of zal bevinden, ingediend bij de Inspecteur-Generaal der Mijnen.”.

3

Artikel 7 wordt gelezen:

„**Artikel 7.** 1. Onze Minister van Economische Zaken beslist op het verzoek bij schriftelijke beschikking. Hij zendt aan de verzoeker een exemplaar van de beschikking, onder bijvoeging van een door hem gewaarmerkt exemplaar van de in artikel 3, tweede lid, onder a, bedoelde kaart. Aan Gedeputeerde Staten en aan de betrokken gemeentebesturen wordt een afschrift van de beschikking gezonden.

2. Beschikkingen, waarbij de vergunning wordt geweigerd of onder voorwaarden wordt verleend of waarbij anderszins op het verzoek afwijzend of in andere zin dan verzocht is wordt beslist, zijn met redenen omkleed.”.

4

Artikel 16 wordt gelezen:

„**Artikel 16.** 1. Wanneer de algemene veiligheid of de veiligheid in de groeve op enige wijze wordt bedreigd, dan wel een of meer personen zich in onmiddellijk levensgevaar bevinden, moet hiervan onverwijld kennis worden gegeven aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen.

2. Wanneer naar het oordeel van Onze Minister van Economische Zaken hetzij voor de algemene veiligheid hetzij voor de veiligheid in de groeve gevaar bestaat, kan hij maatregelen ter afwijking van dat gevaar voorschrijven.

3. Bij onmiddellijk dreigend gevaar zijn ook de ambtenaren van het Staatstoezicht op de Mijnen bevoegd maatregelen voor te schrijven; zodanige voorschriften moeten onverwijld door Onze Minister van Economische Zaken worden bevestigd, gewijzigd of ingetrokken.”.

5

Artikel 17, eerste lid, wordt gelezen:

„1. Van alle ongevallen moet op geregelde, door Onze Minister van Economische Zaken te bepalen, tijdstippen worden kennis gegeven aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen.”.

6

In artikel 17, tweede lid, tweede volzin, wordt in plaats van „vergunning” gelezen „toestemming”.

7

In artikel 18 wordt na het tweede lid een nieuw lid opgenomen, luidende:

„3. Een beschikking, waarbij nadere voorschriften worden gegeven, zomede een beschikking tot wijziging of intrekking daarvan, wordt in de *Staatscourant* bekend gemaakt.”.

8

Artikel 19, derde lid, tweede volzin, wordt gelezen:

„Het is verboden deze gedeelten zonder zijn toestemming te betreden.”.

9

In artikel 21 wordt na het tweede lid een nieuw lid opgenomen, luidende:

„3. Artikel 18, derde lid, is van toepassing.”.

10

De artikelen 25 en 26 worden onderscheidenlijk gelezen:

„**Artikel 25.** De vergunning kan worden ingetrokken, indien:

a. de te harer verkrijging verstrekte gegevens zodanig onjuist of onvolledig blijken, dat de vergunning niet zou zijn verleend als bij de beslissing de juiste omstandigheden volledig bekend waren geweest;

b. de omstandigheden, op grond waarvan zij werd verleend, zich zodanig hebben gewijzigd, dat de vergunning niet zou zijn verleend als op het tijdstip van de beslissing de gewijzigde omstandigheden aanwezig waren geweest;

c. zij met het oog op gevaar voor lichamelijke schade niet gehandhaafd kan blijven;

d. blijkt, dat aan een of meer voorwaarden, waaronder zij is verleend, niet wordt voldaan.

Artikel 26. 1. Onverminderd het in artikel 2, eerste lid, bepaalde, worden verzoeken om vergunning of tot het nemen van enige andere in dit reglement voorziene beslissing gericht tot Onze Minister van Economische Zaken, doch ingediend bij de Inspecteur-Generaal der Mijnen.

2. Op beslissingen als in het eerste lid bedoeld is artikel 7, eerste lid, eerste volzin, van overeenkomstige toepassing. Aan degene op wie ingevolge artikel 9 de zorg voor de naleving van de bij of krachtens dit reglement gegeven voorschriften rust, wordt een exemplaar van de desbetreffende beschikking toegezonden.

3. Op beschikkingen, welke beslissingen inhouden als in het eerste lid bedoeld, is artikel 7, tweede lid, van overeenkomstige toepassing.”.

Artikel II

Dit besluit treedt in werking met ingang van het tijdstip, waarop het Mijngreglement 1964 (Stb. 538) in werking treedt.

Onze Minister van Economische Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Soestdijk, 21 december 1964.

JULIANA.

De Minister van Economische Zaken,
J. E. ANDRIESSEN.

Uitgegeven de negentwintigste december 1964.

De Minister van Justitie a.i.,
E. H. TOXOPEUS.

540 **BESLUIT** van 21 december 1964, houdende toepassing van de artikelen 1, zesde lid, en 24 van de Handelsregisterwet (Stb. 1954, 557).

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Economische Zaken van 8 september 1964 no. 664/980 Dir. W.J.A.

Overwegende, dat het wenselijk is, voor de toepassing van de Handelsregisterwet (Stb. 1954, 557) met een onderneming gelijk te stellen bepaalde bedrijven, waarmede niet wordt beoogd het maken van winst;

Gelet op de artikelen 1, zesde lid, en 24 van genoemde wet;

De Raad van State gehoord (advies van 30 september 1964, no. 83);

Gezien het nader rapport van voornoemde Staatssecretaris van 18 december 1964, no. 664/1422 Dir. A;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1. Dit besluit verstaat onder wet: de Handelsregisterwet (Stb. 1954, 557).

Artikel 2. 1. Voor de toepassing van de wet wordt met een onderneming gelijkgesteld een bedrijf, waarmede niet wordt beoogd het maken van winst, dat behoort aan:

a. een vereniging, vennootschap of stichting als bedoeld in artikel 78 van de Ontheigeningswet (Stb. 1851, 125);

b. een vereniging, vennootschap of stichting, welke zich uitsluitend of in hoofdzaak ten doel stelt het organiseren en verzorgen van reizen, waaraan op grond van individuele boeking kan worden deelgenomen;

c. een vereniging, vennootschap of stichting, welke zich uitsluitend of in hoofdzaak ten doel stelt radio- en televisie-uitzendingen dan wel een van deze beide soorten uitzendingen te verzorgen;

d. een wederkerige verzekerings- of waarborgmaatschappij;

e. een landbouwkredietbank als bedoeld in artikel 1, onder c, van de Wet toezicht kredietwezen (Stb. 1956, 427);

f. een spaarbank als bedoeld in artikel 1, onder e, van de Wet toezicht kredietwezen;

g. een persoon op wie de Geldschieterswet (Stb. 1932, 19) van toepassing is;

h. een persoon ten aanzien van wie een verklaring is afgelegd als bedoeld in artikel 44 van de Geldschieterswet, voor zover deze persoon zich als geldschieder niet uitsluitend ten doel stelt geldsommen uit te lenen ten bate van de leden van een vereniging of kerkgenootschap dan wel ten bate van hen, die in dienst van een werkgever werkzaam zijn of zijn geweest, of van hun betrekkingen.

2. Het eerste lid geldt niet voor een bedrijf, dat behoort aan een rechtspersoon, die krachtens het Ziekenfondsenbesluit of de Ziekenfondswet is toegelaten om als ziekenfonds werkzaam te zijn.

Artikel 3. 1. Voor de inschrijving van een bedrijf als bedoeld in artikel 2, eerste lid, bij de Kamer van Koophandel en Fabrieken, in welker gebied het is gevestigd, is over het kalenderjaar, waarin de inschrijving behoort te geschieden en voorts over elk volgend kalenderjaar een bedrag verschuldigd als in de volgende leden is bepaald.

2. Het bedrag, verschuldigd voor een bedrijf als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder a, wordt naar de exploitatiebaten van het bedrijf berekend als volgt:

Bij een exploitatiebate over het, aan het betrokken kalenderjaar voorafgaande jaar van:	Bedrag over inschrijvingsjaar	Jaarlijks bedrag
niet meer dan f 50 000	f 10	f 5
meer dan f 50 000 doch niet meer dan f 100 000	20	10
meer dan f 100 000 doch niet meer dan f 250 000	40	20
meer dan f 250 000 doch niet meer dan f 1 000 000	80	40
meer dan f 1 000 000 doch niet meer dan f 2 000 000	120	60
meer dan f 2 000 000 doch niet meer dan f 5 000 000	200	100
meer dan f 5 000 000	300	150

3. Het bedrag, verschuldigd voor een bedrijf als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder b, wordt naar het in het bedrijf gestoken kapitaal berekend overeenkomstig artikel 22, eerste lid, van de wet.

4. Het bedrag, verschuldigd voor een bedrijf als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder c, bedraagt over het kalenderjaar, waarin de inschrijving behoort te geschieden, f 200, en voorts over elk volgend kalenderjaar f 100.

5. Het bedrag, verschuldigd voor een bedrijf, dat behoort aan een wederkerige brandverzekerings- of brandwaarborgmaatschappij, wordt naar het bij het bedrijf verzekerde kapitaal berekend als volgt:

Bij een verzekerd kapitaal bij de aanvang van het betrokken kalenderjaar van:	Bedrag over inschrijvingsjaar	Jaarlijks bedrag
niet meer dan f 10 000 000	f 10	f 5
meer dan f 10 000 000 doch niet meer dan f 50 000 000	20	10
meer dan f 50 000 000 doch niet meer dan f 75 000 000	40	20
meer dan f 75 000 000 doch niet meer dan f 100 000 000	80	40
meer dan f 100 000 000 doch niet meer dan f 250 000 000	120	60
meer dan f 250 000 000 doch niet meer dan f 500 000 000	200	100
meer dan f 500 000 000 doch niet meer dan f 1 000 000 000	300	150
meer dan f 1 000 000 000	600	300

6. Het bedrag, verschuldigd voor een bedrijf, dat behoort aan een begrafenisonderfonds, wordt naar het aantal leden van het fonds berekend als volgt:

Bij een aantal leden bij de aanvang van het betrokken kalenderjaar van:	Bedrag over inschrijvingsjaar	Jaarlijks bedrag
niet meer dan 5000	f 10	f 5
meer dan 5000 doch niet meer dan 10 000	20	10
meer dan 10 000 doch niet meer dan 25 000	40	20
meer dan 25 000 doch niet meer dan 75 000	80	40
meer dan 75 000 doch niet meer dan 250 000	120	60
meer dan 250 000	200	100